

charisma

NEDERLAND

Juni 2018 | nr.

3

abonnement
€24,50
per jaar

De donkere kant van Facebook

En hoe de opkomende generatie te beschermen

Herstellen, herwinnen, herleven!

The Revival People Network voor Nederland

70 jaar Israël

Feestvieren met tranen in de ogen

Een bijbelse visie op aanbidding

Justin Rizzo: Alles draait om Jezus

Charisma in Actie:
Roemenie
pag. 42

JONNY & THE JAZZUITS

VREUGDE WORDT VOELBAAR

Door Leon van Steensel

De mensen in de zaal klappen en deinen mee op de muziek. Dat is op zichzelf niet uniek, maar wat dit optreden van Jonny & The Jazzuits wel opvallend maakt, is iets wat overduidelijk en toch ontastbaar is: vreugde. Het verhaal van de swing jazz-gospelformatie gaat met haar frontman dieper dan alleen genieten van muziek. Met een herfsttour in het vooruitzicht dus des te meer tijd voor een kennismaking.

'Ik ben christelijk opgevoed, wat een zekere routine betekende voor mijn leven. Ik zong in de kerk, hoorde er over God en ging naar een christelijke school. Toch had ik nooit echt een persoonlijke ontmoeting met God gehad. Op mijn achttiende besloot ik eropuit te trekken. Ik stopte met school en sloot me in 1989 aan bij een traditionele jazzband die door Europa trok. In die band werden gospels en spirituals gezongen, omdat deze van oudsher vaak al een onderdeel uitmaken van het genre-repertoire. Je kunt dus jazz-zangers en musici hebben die niet gelovig zijn, maar deze liederen toch regelmatig zingen, zoals *Precious Lord, Take My Hand*.'

Vrij om te klappen

Jonny Boston trok bijna tien jaar door verschillende Europese landen en speelde er een 'gewoon' jazzrepertoire met daarin af en toe een spiritueel die hem deed terugdenken aan zijn jeugd in de kerk. Het werd een routine die in 1998 doorbroken werd. De band kwam in Noorwegen en Jonny zocht de grenzen van het tourleven op. 'Ik was me aan het misdragen in het hotel. Tot ik in een lade op mijn kamer een Gedeonsbijbel vond. Ik begon erin te lezen.' De band speelde op een seculier festival, maar ook in een paar kerken. Dat was het gevolg van de bekering van de bassist in 1991. 'Hij was voor die tijd wat mij betreft geen "prettige persoonlijkheid";' aldus Jonny, 'maar zijn

verandering na zijn bekering was enorm. Ik zag hem van dichtbij veranderen in iemand die – in contrast – bijna heilig was. Dat was interessant voor me. Het liet me niet onberoerd.'

Met die zaadjes al geplant, was het moment van het kerkconcert in Noorwegen aangebroken. Jonny speelde zijn partijen op klarinet en saxofoon en begeleidde een grootse Londense zangeres genaamd Pauline Pearce. Zij zong *He Looked Beyond My Faults* op de melodie van de klassieker *Danny Boy*. 'Er werden ook snellere liedjes gezongen en ik klapte mee. Even verderop zag ik iemand in de kerkbanken meebewegen. Ik vroeg me af of deze man wel gelovig was. Hij deinde mee met de melodie en zwaaide met zijn

armen, leunend op de kerkbank. Ik dacht altijd dat gelovigen een zekere vorm moesten vasthouden als het ging om het beleven van hun geloof in zang en muziek. De man en ik hadden even oogcontact en ik kon zijn enthousiasme zien. Terwijl ik klapte, kreeg ik zo opeens een openbaring. Het was alsof God me op dat moment liet zien dat ik vrij was om dit allemaal voor Hem te doen. Ik kon mijn handen klappen voor Hem en deze muziek zo maken.'

Muziek als middel

Terug in Engeland vond Jonny een oud-Engels gebedenboek. De taal begreep hij nauwelijks, maar hij droeg het boek met zich mee, waar hij ook ging. Het was als een fysiek teken dat God muziek van alle tijden gebruikt om mensen te veranderen. En Jonny Boston veranderde onmiskenbaar. 'Ik liep rond met een grote glimlach op mijn gezicht. Ik had echt een ervaring gehad en liet me nu ook leiden als ik de straat op ging. Ik vroeg God welke kant ik op moest lopen en kwam zelfs in wat duistere buurten terecht. Dat zou normaliter voor mij een "no go-area" zijn, want ik was er op mijn achttiende eens beroofd. Maar nu ik zo over straat liep en dreigende figuren tegenkwam, leek niets me te kunnen deren. Ik glimachte naar zo iemand die me passeerde en zijn gezicht brak open. Hij lachte zelf ook omdat de vreugde van God zo van mij afstraalde.'

Jonny Boston

Jonny's geluk werd niet lang daarna echter op de proef gesteld. Hij kreeg psychische gezondheidsproblemen. En ondanks de hulp die hij kreeg, weerhield het hem ervan om zijn geloof echt te beleven zoals hij ontdekt had in Noorwegen. Maar het was de muziek die hem weer terugriep. 'Ik was aan het joggen en luisterde naar seculiere radio', zegt Jonny. 'Opeens kwam er een christelijk liedje langs: *I Will Sing* van Terry Wogan. De tekst greep me en sprak tot me. Ik hoorde teksten als 'Het is lang geleden dat we met elkaar gesproken hebben. Ik wil mijn handen uitstrekken en U prijzen'. Het voelde alsof God het hele radiostation had geclaimd om op dat moment tot me te spreken. Het wakkerde mijn relatie met Hem aan, maar mijn relatie met het niet-gelovige meisje kwam erdoor onder druk te staan.'

Ook op andere manieren werd aan Jonny getrokken waardoor zijn relatie met God tijdelijk leek te breken. Een reis naar Bermuda met een band leidde ertoe dat hij softdrugs ging gebruiken. Het was uiteindelijk een bezoek aan het International House of Prayer in Kansas City dat hem een nieuwe ervaring gaf. 'Toen ik binnenkwam, begon ik te huilen', zegt Jonny. 'Het was een heel sterke ervaring. Misschien had ik er onder begeleiding heen moeten gaan, want op deze plek was iedereen op zijn eigen manier, op zijn eigen plek, bezig.' Jonny wist in ieder geval nu zeker dat echt leven met God een diepe impact had op zijn dagelijkse denken en doen. 'Ik wilde daarom ook echt een nieuwe relatie aanknopen als ik wist dat deze in lijn was met wat God met me deed.'

Het New Orleans-gevoel

Terug in Nederland verhuisde Jonny uiteindelijk naar Amsterdam. In de internationale Crossroads gemeente ontmoette hij de vrouw met wie hij later trouwde. En hij ontmoette musici die zijn liefde voor jazz en enthousiasme voor gospel en swing ook deelden. Samen met toetsenist Mark van der Feen, bassist Pierre Dunker en drummer Tom Nieuwenhuijse ontstond 'Jonny & The Jazzuits', een groep die mensen niet alleen het spontane plezier van jazz, maar ook de passie en bezieling van gospel en spirituals laat horen. 'Ik hield van het New Orleans-gevoel, van het genre, van die southern, black gospel-invloed zoals in *What A Friend We Have in Jesus* op ons eerste album.' Het concept sloeg duidelijk

aan. Het debuut *Psalms, Hymns & Spiritual Songs* ontving een Zilveren Duif Award-nominatie. Inmiddels is ook een tweede cd verschenen: *Temporary Accommodation*. Het is geen toeval dat Jonny & The Jazzuits er op dit nieuwe album voor kozen om het bekende *No Longer Slaves* uit te voeren in een jazz-jae. 'Dat lied getuigt - ook naar mij toe - dat God ons geen geest van angst heeft gegeven.'

Het podium is bij uitstek de plek waar Jonny zich uitleeft met het genre en iets van die vreugde kan delen. 'Thuis heb ik mijn tijd met God en spelen andere muziekgenres vaak een rol. Ik leid aanbidding bij ons in de gemeente en luister thuis ook veel andere muziek, zoals rock of worship van Hillsong en Elevation Worship. Tijdens de live optredens komt zoveel tot leven. Mensen zeggen dat vaak tegen me; dat

ze die vreugde merken op het podium en door de muziek heen. Het is nu een groot onderdeel van mijn roeping om die vreugde met mensen te delen. Mensen ontdekken iets van God door deze muziek. Ze ervaren iets waar ze meer van willen.'

Jonny & The Jazzuits

Temporary Accommodation - The Autumn Tour

Jonny & The Jazzuits trekken binnenkort door Nederland in het kader van hun nieuwe album *Temporary Accommodation*. Tijdens de concerten (13 oktober in Veenendaal, 19 oktober in Dordrecht en 20 oktober in Amsterdam) krijgt de groep gezelschap van de veelzijdige zangeres Natasia. Een mooie match, want zij heeft zich ook verschillende stijlen eigen gemaakt waaronder Motown, R&B, soul, funk, black gospel en pop. In de twintig jaar dat ze inmiddels actief is, stond ze op het podium met onder andere Sister Sledge, Desray, Natalia, Anastasia, Jocelyn Brown, Adlicious, Roger Happel, Hugh Kanza en The Ultimate Michael Jackson Tribute Band, maar ook met internationale gospeltiesten als Bob Fitts, Brian Doerksen, Don Moen en Jessy Dixon. Naast het podium is ze veelgevraagd studiozangeres. Natasia maakt van de komende concerten met Jonny & The Jazzuits des te meer een feest!

Temporary Accommodation - The Autumn Tour wordt mede mogelijk gemaakt door Events4Christ en Tear Nederland. Jonny & The Jazzuits zijn ambassadeur van laatstgenoemde hulporganisatie, die mensen helpt om zelf op te staan uit armoede en onrecht.

Kijk voor meer informatie en kaarten op www.events4christ.nl.